

۴۰۵

بهترین، کاملترین و مجامعترین و همه گونهترین کتاب آسمانی که برای هدایت و راهنمایی انسانها در دو بعد اندیشه و عمل فرستاده شد و بسجده بی ندلی است که برای شفای دردها و بیماریهای روحی و روانی، و تشنه و آگاهی و بیداری جاهلان و غافلان و بیخبران نازل گردیده است، چنان که می فرماید:

هدیه جمعه

قرآن شکرانه

عزت الله واعظی

«قُلْ لَنْ اجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰی اَنْ یَّاتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لَا یَاتُوْنَ بِمِثْلِهٖ وَّلَوْ کَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِیْرًا»

بگو: اگر انس و جن گرد آیند تا نظیر این قرآن را بیاورند، مانند آن را نخواهند آورد، هر چند برخی از آنها پشتیبان برخی دیگر باشند.»

«و نَزَّلَ مِنَ الْقُرْاٰنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِیْنَ وَ لَا یَزِیْدُ الظَّالِمِیْنَ اِلَّا خَسَارًا»

و ما آن چه را برای مومنان، مایه درمان و رحمت است از قرآن نازل می کنیم، ولی ستمگران را جز خسارت و زیان نمی افزاید.»

«یٰۤاَیُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَکُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّکُمْ وَ

شِفَاءٌ لِّمَا فِی الصُّدُوْرِ وَ هُدًی وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِیْنَ ای مردم، به یقین، برای شما از جانب پروردگارتان اندرزی و درمانی برای آن چه در سینه هاست، و رهنمود و رحمتی برای گروندگان به خدا آمده است.»

«قَدْ جَاءَکُمْ مِنَ اللّٰهِ نُوْرٌ وَ کِتَابٌ مُّبِیْنٌ یَّهْدِیْ بِهٖ

اللّٰهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَ یُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَی النُّوْرِ بِاِذْنِهٖ وَ یَهْدِیْهِم اِلَی صِرٰطٍ مُّسْتَقِیْمٍ»

قطعاً برای شما از جانب خدا روشنی و کتابی روشنگر آمده است. خدا هر که را از خستودی او پیروی کند، به وسیله آن کتاب به راه های سلامت و هدایت می رساند و او را از تاریکی و ظلمت نجات می دهد و او را به صراط مستقیم می رساند.

اشاره: داشتن برنامه، دستورالعمل و آئین نامه اجرایی، از ضروریات زندگی انسانها است. بر همین اساس است که خداوند عزوجل کتاب کامل خود، قرآن کریم را با هدف هدایت و نشان دادن راه و روش زندگی انسانی، فرستاده است تا طالبان هدایت با پیروی از آن به کمال انسانی خود دست پیدا کنند.
نویسنده با همین قصد، با استفاده از برخی آیات به معرفی این کتاب شریف و همچنین هدایت یافتگان از طریق آن پرداخته است.

۲۰۴۵

قرآن را دارای آسمانی و انسانی گویند و متعددی

است. و یکی از آسمانی قرآن مجید، «ذکر» است، چنان که حضرت عقی فرمود:

«ان هو الا ذکر العالمین»

این قرآن، جز بند و یادآوری برای جهانیان نیست»

«انا نحن نزلنا الذکر و انا له لحافظون»

بی تردید، ما این قرآن را به تدریج نازل کرده ایم، و قطعاً نگهبان آن خواهیم بود.»

«و هذا ذکر مبارک انزلناه افا انتم له منکرون»

و این قرآن کتابی است نابدوز و تذکر و برکت بسیار که ما آن را فرستادیم، آیا شما آن را انکار خواهید کرد؟

«و انما انزلنا الذکر لتبین للناس ما نزل الیهیم»

و آنچه ما نازل کردیم

تا برای ایشان روشن شود و تا آنکه به آنان فرستاده شده بیان کنی و برای آنکه عقل و فکرت کار بندند.»

از مجموع این آیات محوی فهمیده می شود که این کتاب مهم ترین ره آورد وحی و نسخه کامل کتب آسمانی پیشین و مهمین بر سایر کتاب های آسمانی و ادیان سابق است و بهترین راهنمای اندیشه و عمل انسان ها و برترین نسخه سعادت آدمیان و نیکوترین دستور العمل زندگی و مناسب ترین طرح مدینه فاضله و ایجاد جامعه سالم انسانی می باشد.

«قرآن تذکار الهی»

قرآن، تذکار الهی و کتاب تذکر و یادآوری است، خداوند حکیم در پی آن فرمود:

«ان هذه تذکره فمن شاء اتخذ الی ربه سبیلاً»

«کلا انه تذکره»

چنین نیست (که آنها بنداشتنند) قرآن محققاً همه اش بند، یادآوری است، تا هر که خواهد متذکر آن شود.»

«ما انزلنا علیک القرآن لتشقی الا تذکره لمن یشی»

ما قرآن را بر تو نازل نکردیم که (از کثرت عبادت خدا و جهد و کوشش در هدایت خلق) خویشتن را به رنج در آفکنی. تنها غرض از نزول قرآن، آن است که مردم خدا ترس را متذکر و بیدار سازی.»

«ان هذه تذکره فمن شاء اتخذ الی ربه سبیلاً»

این آیات (قرآن) برای تذکر و یادآوری فرستاده شد تا هر که بخواهد راهی به سوی خدای خود پیش گیرد.»

«و لقد یسرنا القرآن للذکر فهل من مدکر»

و ما قرآن را برای وعظ و اندرز برای فهم آسان کردیم آیا کسی هست که از آن بند گیرد؟

«پیامبر، مدکر است»

پیامبر (ص) مثل همه پیام آوران الهی، مدکر (یاد آورنده، یادآوری کننده) است، چنان که خداوند با مخاطب قرار دادن رسولش می فرماید:

«فذكر انما انت مدکر لست علیهم بمصیطر»

پس خلق را (به حکمت های الهی) متذکر ساز که وظیفه پیغمبری تو غیر از این نیست، تو مسلط و توانا بر (تبدیل کفر و ایمان) آنها نیستی.»

وظیفه و رسالت او، همچون دیگر سفرا و رسولان گذشته، بشارت و انداز، هشدار و رهاندن از خطر، یادآوری و تذکار است.

و است زاده کرد و بپند و تذکر باکر کافران
زافع ندهد مؤمنان را مفید افتد. (۳۱)

◀ مردم در برابر دعوت پیامبران

مردم هم به دلیل «برخورداری از نعمت آزادی و اختیار عمل و حق انتخاب، در برابر دعوت انبیاء به یگانه پرستی و سلوک در صراط مستقیم الهی، رهنمودها و راهنمایی های کتاب خدا، بشارت و اندازهای برگزیدگان الهی دو گروه اند:

گروهی که مستعد کمال و شایسته هدایت و مستحق رستگاری اند و به پیامبران ره آورد آنان ایمان می آورند. و جمعی که میل به کژی و انحراف و انحطاط دارند و شایسته ضلالت و گمراهی و مستحق نکبت و ذلت و خواری اند و به تکذیب فرستادگان الهی پرداخته و کفر می ورزند و در مقام عداوت و مقابله بر می آیند.

«و هدیاه النجدين»

و ماراه خیر و شر زابه از نمودیم. (۳۲)

«ان هذه تذکره فمن شاء اتخذ الی ربه سبیلاً»

این آیات پند و تذکره است، پس هر که (سعادت و حسن عاقبت) بخواهد، راهی به سوی خدای خود بیند. (۳۳)

«و قل الحق من ریکم فمن شاء فلیؤمن و من شاء فلیکفر»

و بگو: دین حق همان است که از جانب پروردگار شما آمد. پس هر که می خواهد ایمان آورد و هر که می خواهد کافر شود. (۳۴)

«و لقد بعثنا فی کل امة رسولا ان عبثوا الله و اجتنبوا الطاغوت فمنهم من هدی الله و منهم من حقت علیه الضلالة فسیروا فی الارض فانظروا کیف کان عاقبة المکذبین»

همانا ما در هر امتی پیامبری فرستادیم تا آنها را از بت پرستی و اجتناب از طاغوت آگاه سازیم. پس از آنکه در زمین بگردیدید، مشاهده کنید که عاقبت کفار چه شد.

بعضی سیر ضلالت را در سیر هدایت
دیگر در ضلالت و گمراهی نایت می مانند پس
در زمین سیر کنید تا بنگرید عاقبت کار آنانکه
انبیاء را تکذیب کردند به کجا رسید و به چه
سرنوشتی مبتلا شدند. (۳۵)

◀ هدایت یافتگان

کسانی ایمان می آورند و در برابر حق خضوع می کنند که از نعمت آگاهی و معرفت و واقع بینی و بصیرت برخوردار بوده و متذکر گردند و به خود آیند و پند گیرند و دیده عبرت بین گشایند و اهل فکر و ذکر باشند تا لطف خدا شامل حالشان شده و از نعمت هدایت برخوردار گردند.

«و ما یتذکرون الا ان یشاء الله»

و متذکر نخواهند شد جز آن که خدا بخواهد

یعنی بدون همت و لطف الهی کسی راه هدایت
و سعادت نمند نخواهد شد. (۳۶)

◀ آنان کیانند؟

آنها کسانی هستند که اهل تقوا و سزاوار لطف و آمرزش و مغفرت باشند.

«هو اهل التقوی و اهل المعفره»

از او رواست تقوا و بترس و بیم و شوق و امیدواری که او اهل تقوا و اهل آمرزش و مغفرت است. (۳۷)

پی نوشت:

- ۱- اسرا، آیه ۸۸
- ۲- همان، آیه ۸۷
- ۳- یونس، آیه ۵۷
- ۴- طافه، آیه ۱۵ و ۱۶
- ۵- ابراهیم، آیه ۱
- ۶- حدید، آیه ۹
- ۷- نساء، آیه ۱۷۲
- ۸- یوسف، آیه ۱۰۴
- ۹- حجر، آیه ۶
- ۱۰- انعام، آیه ۵
- ۱۱- انعام، آیه ۱۱۱
- ۱۲- انعام، آیه ۱۱۱
- ۱۳- ممتحنه، آیه ۵۵
- ۱۴- طه، آیه ۲ و ۳
- ۱۵- مزل، آیه ۱۹
- ۱۶- قمر، آیه ۱۷
- ۱۷- غاشیه، آیه ۱۲ و ۱۱
- ۱۸- ذاریات، آیه ۵۵
- ۱۹- بله، آیه ۱۸
- ۲۰- دهر، آیه ۲۴
- ۲۱- کوفه، آیه ۲۱
- ۲۲- ممتحنه، آیه ۵۵
- ۲۳- ممتحنه، آیه ۵۵
- ۲۴- ممتحنه، آیه ۵۵

